

Sygn. akt III KRS 9/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania R. P.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 5 listopada 2013 r.,

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu

na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.,

ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2012 r., poz. 289 ,

z udziałem K. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 kwietnia 2014 r.,

oddala odwołanie.

Uzasadnienie

R. P. wniósł odwołanie od uchwały nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 5 listopada 2013 r. podjętej na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2

i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 126, poz. 714 ze zm., dalej jako ustawa o KRS). Zaskarżoną uchwałą Rada postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. kandydaturę K. K. i nie przedstawić z takim wnioskiem Prezydentowi RP kandydatury R. Z. P.. Zaskarżona uchwała została podjęta po wydaniu przez Sąd Najwyższy wyroku z dnia 5 czerwca 2013 r., III KRS 199/13, którym Sąd Najwyższy uchylił uchwałę Rady nr [...] z dnia 10 stycznia 2013 r. w odniesieniu do R. P. i K. K. i w tym zakresie przekazał sprawę Radzie do ponownego rozpoznania. Zaskarżona uchwała jest wynikiem owego ponownego rozpoznania sprawy. Na mocy poprzedzającej ją uchwały nr [...], uchylonej wyrokiem Sądu Najwyższego III KRS 199/13, K. K. został przedstawiony przez Radę Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.. Po uzyskaniu dyplomu magisterskiego pozostawał on na wymaganych stanowiskach w administracji publicznej jedynie około czterech lat, przez co art. 6 § 1 pkt 7 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269 ze zm., dalej jako: p.u.s.a.) nie mógł być samodzielną podstawą stwierdzenia jego kwalifikacji praktycznych. Dlatego Rada oparła się na art. 6 § 3 p.u.s.a., dopuszczającym „w wyjątkowych przypadkach” powołanie na stanowisko sędziego kandydata mającego krótszy staż pracy niż wymagany przez art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. Sąd Najwyższy uznał, że ocena, czy zachodzi wyjątkowy przypadek umożliwiający przedstawienie kandydata nieposiadającego pełnego stażu pracy określonego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a., należy wyłącznie do Rady. Wynika stąd, że kandydat spełniający pozostałe wymagania, przewidziane w art. 6 § 1 pkt 1-6 p.u.s.a., ma prawo uczestniczenia w postępowaniu kwalifikacyjnym, mimo że legitymuje się stażem pracy krótszym niż wymagany przez art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. W odniesieniu do takiego kandydata zasadne jest jednak, aby opiniujące go podmioty i organy zajęły stanowisko, czy zachodzi wyjątkowy przypadek uzasadniający zastosowanie przez Radę przepisu art. 6 § 3 p.u.s.a. W szczególności chodzi o ich ocenę, czy kandydat posiada na tyle wyjątkowe kwalifikacje, aby pozwoliły zrównoważyć niepełnienie przesłanki pełnego stażu pracy przewidzianego w art. 6 § 1

pkt 7 p.u.s.a. Sąd Najwyższy wskazał, że Rada musi rozważyć te opinie, gdyż – poza ewentualną rozmową z kandydatem przeprowadzoną przez zespół członków Rady – nie dysponuje ona innymi informacjami o kandydacie niż zebrane w postępowaniu kwalifikacyjnym. W rozpoznawanej sprawie rozważania Rady dotyczące kandydata przedstawionego do powołania były zaś, w ocenie Sądu Najwyższego, tylko ogólnikowe.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy przez Radę, Zespół jej członków w dniu 9 września 2013 r. przeprowadził posiedzenie w przedmiocie przygotowania stanowiska dotyczącego rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.. W posiedzeniu uczestniczył przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych radca prawny W. C.. Członkowie Zespołu zapoznali się z treścią orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III KRS 199/13 i zdecydowali, że zgromadzone materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Po przeprowadzeniu narady członkowie Zespołu postanowili wystąpić z wnioskiem do Rady o zwrócenie się do K. K. aby nadesłał on informacje na jakim etapie jest proces obrony jego pracy doktorskiej, a jeśli praca została już obroniona to o podanie szczegółowych informacji na ten temat. Wobec powyższego członkowie Zespołu Krajowej Rady sądownictwa postanowili odroczyć posiedzenie Zespołu do czasu uzyskania tych informacji. Pismami z dnia: 26 i 30 września oraz 7 i 11 października 2013 r. żądane informacje zostały przedstawione.

W dniu 4 listopada 2013 r. Zespół odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Rady kandydatów na stanowisko objęte niniejszym postępowaniem konkursowym. W posiedzeniu Zespołu nie uczestniczył prawidłowo zawiadomiony przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych. Po przedstawieniu kandydatur K. K. i R. P. Zespół przystąpił do odbycia narady, podczas której uwzględnił oceny kwalifikacyjne kandydatów, opinie przełożonych, rekomendacje, doświadczenie zawodowe, publikacje, opinię Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, oceny ze studiów i z egzaminu zawodowego oraz inne dokumenty dołączone do kart zgłoszenia kandydatów. Po szczegółowym omówieniu wniosków obu kandydatów Zespół

postanowił rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa kandydaturę pana K. K. (3 głosami „za”, przy braku głosów „przeciw” i głosów „wstrzymujących się”) na stanowisko objęte tym postępowaniem. Zdaniem Zespołu w niniejszej sprawie zachodzi wyjątkowy przypadek umożliwiający przedstawienie na stanowisko sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., kandydata nieposiadającego stażu pracy, określonego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. W szczególności Zespół rozważył, czy pan K. K. posiada na tyle wyjątkowe kwalifikacje, które pozwoliłyby mu zrównoważyć niespełnienie przesłanki pełnego stażu pracy. Zdaniem Zespołu, o wysokich kwalifikacjach K. K. w zakresie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej świadczą zyskane przez niego listy rekomendacyjne oraz opinie znajdujące się w aktach sprawy. Ponadto K. K. jest doktorantem w Akademii [...] w W. w Kolegium Prawa Finansowego i Prawa Podatkowego. Złożona w styczniu 2013 r. praca doktorska uzyskała pozytywną ocenę promotora, termin jej obrony przypadnie na pierwsze półrocze 2014 roku. W opinii promotora pracy doktorskiej kandydata - prof. zw. dr. hab. A. P.- K. K. jest bardzo zaangażowany w przygotowanie rozprawy, systematycznie i wnikliwie prowadził badania naukowe. Okoliczności świadczących o wyróżniającym się przygotowaniu do pracy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w G. - zdaniem Zespołu - nie można natomiast znaleźć w odniesieniu do Z. P..

K. K. urodził się w 1964 r. w C.. W 1990 r. ukończył [...] Szkołę [...] w O. z oceną dobrą. Następnie w 1998 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie Prawa Gospodarczego i Handlowego Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...], a w 2003 r. studia podyplomowe w zakresie Prawa Podatkowego Unii Europejskiej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w T.. W okresie od 1 lipca 1998 r. do 27 maja 1999 r. odbywał aplikację administracyjną, którą zakończył z bardzo dobrym wynikiem. W 2008 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] z ogólną oceną dobrą. Aktualnie uczestniczy w Prawniczym Seminarium Doktoranckim Akademii [...] w W. - jest doktorantem w Kolegium Prawa Finansowego i Prawa Podatkowego. Przygotowuje rozprawę doktorską z zakresu prawa podatkowego materialnego. W dniu 26 kwietnia 2012 r. Senat

Akademii [...] w W., wszczął K. K. przewód doktorski w dziedzinie nauk prawnych w dyscyplinie prawo pt.: „Opodatkowanie dochodów [...]” oraz powołał na promotora ww. rozprawy prof. dr hab. A. P..

Od 1 lipca 1998 r. K. K. zatrudniony jest w Izbie Skarbowej w [...], przy czym od 1998 r. zajmował stanowisko orzecznicze związane ze stosowaniem prawa, od 2001 roku stanowisko specjalistyczne, od 2003 r. stanowisko kierownicze, a od 1 sierpnia 2013 r. zajmuje stanowisko Dyrektora Izby Skarbowej w [...]. Od 2011 r. prowadzi zajęcia dydaktyczne w [...] Szkole [...] w W., na Wydziale Ekonomicznym w O., na kierunkach administracja oraz ekonomia dla studentów studiów niestacjonarnych. W semestrze zimowym 2013/2014 prowadzi wykłady oraz ćwiczenia z następujących przedmiotów: „Prawo kontroli skarbowej”, „Audyt oraz kontrola podatkowa, skarbowa i finansowa” oraz „Prawo podatkowe w Polsce i w Unii Europejskiej”. Ponadto, prowadzi na tejże uczelni zajęcia dla studentów studiów podyplomowych z zakresu prawa podatkowego. Z dniem 1 czerwca 2001 r. powołany został na pozaetatowego członka samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...] na okres sześcioletniej kadencji. Kandydat jest autorem wielu publikacji naukowych oraz komentarza z dziedziny prawa administracyjnego.

Ocenę kwalifikacji K. K. sporządził sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego W. M., który stwierdził, że spełnia on wymagania przewidziane w art. 6 § 1 pkt 1, 3-5 (z zastrzeżeniem, że czyni to na podstawie oświadczeń kandydata co do pkt 1, 3, 5) p.u.s.a. Opiniujący wyraził pogląd, że nie neguje nieskazitelnego charakteru kandydata, mimo że nie wykazał on przesłanki z punktu 2 przywołanego przepisu. Uznał również, na podstawie wstępnych materiałów, że poziom wiedzy opiniowanego w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej jest niewystarczający dla objęcia stanowiska sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego (art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a.). W jego ocenie kandydat nie spełnia też przesłanki uregulowanej w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a., a ze względu na brak materiałów źródłowych nie jest w stanie ocenić poziomu jego publikacji naukowych. W konkluzji opiniujący stwierdził, że pozostawia ostateczną ocenę kandydatury K. K. dalszym gremiom, poprzestając na stwierdzeniu o braku

wykazania wspomnianych wyżej przesłanek ustawowych, w tym szczególnych cech pozwalających na jej zaakceptowanie.

K. K., pismem z dnia 10 września 2012 r. odniósł się do przedstawionych przez sędziego wizytatora zarzutów i stwierdził, że w swojej ocenie spełnia wymagania przewidziane w art. 6 § 1 pkt 2, 6 i 7 p.u.s.a. Ponownej oceny kwalifikacji K. K. - z uwzględnieniem wniesionych przez niego uwag - dokonali trzej sędziowie wizytatorzy: sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego B. B., sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego M. T.-B., sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego K. W.. Stwierdzili oni, że kandydat spełnia przesłanki przewidziane w art. 6 § 1 pkt 2 i 7 p.u.s.a., natomiast przedłożony przez niego materiał źródłowy nie pozwala na w pełni odpowiedzialną ocenę, że spełnia przesłankę z art. 6 § 1 pkt 6 tej ustawy. Jednocześnie przedłożone akta nie dają jednak żadnych powodów do przypuszczeń, że przesłanki tej nie spełnia.

Kandydat pismem z dnia 13 października 2012 r. odniósł się do stanowiska sędziów wizytatorów, w którym przedstawiono ocenę wykazania przez niego spełnienia warunku określonego w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. oraz załączył do niego swoje wybrane publikacje.

Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. na posiedzeniu w dniu 8 października 2012 r. jednogłośnie stwierdziło, że K. K. spełnia kryteria uregulowane w art. 6 § 1 p.u.s.a., lecz Kolegium nie dopatrzyło się szczególnych okoliczności uzasadniających poparcie jego kandydatury (między innymi uwagi na wąski zakres stosowania przez kandydata prawa administracyjnego, ograniczającego się w zasadzie do prawa podatkowego i to wyłącznie w zakresie podatków dochodowych). Wątpliwości zdaniem Kolegium budzi też spełnienie przez kandydata przesłanki uregulowanej w art. 6 § 1 pkt 7 tej ustawy.

Zgromadzenie Ogólne Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. na posiedzeniu w dniu 15 października 2012 r., w którym uczestniczyło 34 członków (wszyscy brali udział w głosowaniu), zaopiniowało kandydaturę K. K. 18 głosami „za”, przy 16 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”.

Ocenę kandydatury K. K. sporządził Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., który wyraził pogląd, że bez wątpienia spełnia on wszystkie wymagania adresowane do sędziów wojewódzkich sądów

administracyjnych, które zostały określone w art. 6 § 1 pkt 1-5 p.u.s.a. Wątpliwość dotyczy spełnienia przezeń pozostałych przesłanek wynikających z wspomnianego przepisu (art. 6 § 1 pkt 6 i 7 p.u.s.a.). Opiniujący przywołał w tym zakresie opinię wizytatora - sędziego NSA W. M., pisemne uwagi złożone przez kandydata, opinię trzech sędziów wizytatorów (sędziego NSA B. B., sędziego WSA M. T.-B. i sędziego NSA K. W.) oraz stanowisko Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy opiniujący podzielił opinię Kolegium zarówno co do tego, że kandydat spełnia wszystkie wymagania adresowane do kandydatów na sędziów, jednak brak szczególnych okoliczności i uzasadniających poparcie jego kandydatury, jak i co do tego, że istnieje uzasadniona wątpliwość, co do spełnienia przez niego przesłanki z art. 6 § 1 pkt 7 ustawy. Podkreślił też, że niniejsza opinia jest w istocie rzeczy tożsama z tą, jaką sporządził w odniesieniu do kandydata, gdy ubiegał się on o stanowisko sędziowskie w związku z obwieszczeniem Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lutego 2012 r. o wolnych stanowiskach sędziowskich w wojewódzkich sądach administracyjnych (M.P. z 2012 r., poz. 9), albowiem od tego czasu nie zaistniały jakiegokolwiek okoliczności uzasadniające zmianę dokonanej wcześniej oceny.

R. Z. P. urodził się w 1964 r. w W.. Wyższe studia prawnicze ukończył na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...] w K. w 1992 r. z wynikiem dobrym. Po ukończeniu studiów, od września 1992 r. rozpoczął pracę w wymiarze 1/2 etatu w [...] „P.” Spółce z o.o. z siedzibą w M., w której zatrudniony był do lipca 1993 r. W listopadzie 1992 r. podjął zatrudnienie w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w T., na stanowisku specjalisty ds. organizacyjno - prawnych. W maju 1995 r. został zatrudniony w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w [...], w charakterze etatowego członka. W lutym 2004 r. został powołany na stanowisko wiceprezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...].

Po odbyciu w latach 1996 - 1999 aplikacji radcowskiej złożył egzamin radcowski z wynikiem dostatecznym. Po wpisie na listę radców prawnych, równoległe z zatrudnieniem w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w [...], wykonywał zawód radcy prawnego w Kancelarii Radcy Prawnego w T. (do listopada 2004 r.). Obecnie wykonuje zawód radcy prawnego w ramach

stosunków cywilnoprawnych. W swojej praktyce zawodowej zajmował się również (przez okres około 4 lat) doradztwem prawnym na rzecz Rady Miejskiej w C.. Jest współautorem publikacji: „Pomoc społeczna. [...]” wydanej przez Wydawnictwo I..

Oceny pracy i kwalifikacji R. P. dokonał sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego K. W., który stwierdził, że spełnia on wymagania przewidziane przepisami prawa do ubiegania się o stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego oraz że wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej, prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej, a jakość przedstawionych do zaopiniowania prac ocenić należy wysoko.

Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., podczas posiedzenia w dniu 8 października 2012 r. uznało, że R. P. spełnia wszelkie kryteria uregulowane w art. 6 § 1 ustawy p.u.s.a., a jego kandydatura powinna zostać uznana za ponad dobrą.

Podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., które odbyło się w dniu 15 października 2012 r. na R. P. oddano 25 głosów „za”, przy 9 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”. W głosowaniu udział wzięło 34 sędziów uprawnionych do głosowania.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała, że kandydat do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego musi spełniać wymogi określone w art. 6 § 1 pkt 1-7 p.u.s.a., z tym zastrzeżeniem, że z uwagi na uprawnienie Rady wynikające z art. 6 § 3 tej ustawy, wymóg przewidziany w pkt 7 może być spełniony tylko częściowo. Ponieważ chodzi tu o częściowe odstępianie od przesłanki dotyczącej okresu praktycznego stosowania prawa, to - im więcej brakuje kandydatowi do osiągnięcia wymaganego stażu, tym poważniejsze muszą być czynniki przemawiające za skorzystaniem przez Radę z tego wyjątkowego uprawnienia. Chodzi tu o okoliczności leżące po stronie kandydata i wskazujące na jego wyróżniające się kwalifikacje, ustalone na podstawie kryteriów wskazanych w art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, które pozwolą zrównoważyć

niespełnienie przesłanki pełnego stażu pracy przewidzianego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a.

Procedura wyboru kandydata na urząd sędziego ma charakter konkursowy a Rada ma za zadanie wybrać najlepszego, spośród bardzo dobrych i dobrych kandydatów. Ponadto, zgodnie z art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a., kandydat ubiegający się o stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego musi się wyróżniać wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że w obecnej procedurze nominacyjnej najlepszym kandydatem jest K. K..

Rada uwzględniła duże doświadczenie zawodowe tego kandydata zdobyte w pracy, szczególnie w Izbie Skarbowej w [...] od 1998 r. na stanowiskach: referenta, inspektora, komisarza skarbowego, kierownika referatu, kierownika oddziału i obecnie dyrektora tej Izby, stanowisku księgowo - podatkowym w prywatnym przedsiębiorstwie handlowym w latach 1990 - 1996, w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w [...] w latach 2001 - 2007 oraz na stanowisku dydaktycznym w [...] Szkole [...] w W. od 2011 r. Swoją wiedzę specjalistyczną kandydat zdobywał poprzez uczestnictwo w studiach podyplomowych, kursach i szkoleniach z zakresu księgowości, rachunkowości, rozpoznawania autentyczności dokumentów, ochrony informacji niejawnych, antykorupcyjnych i innych, a także uczestnictwo w seminarium doktoranckim Akademii [...] w W. - Kolegium Prawa Finansowego i Prawa Podatkowego, w ramach którego przygotowuje rozprawę doktorską w zakresie prawa podatkowego. Według Rady K. K. osiągnął wysoki poziom wiedzy specjalistycznej, szczególnie z dziedziny prawa, którą potrafi dobrze wykorzystać w trakcie wykonywania obowiązków służbowych. Posiada łatwość w uczeniu się i opanowywaniu nowych umiejętności. W dorobku naukowym K. K. znajdują się publikacje z dziedzin związanych z pracą zawodową oraz zainteresowaniami naukowymi. Wyjątkową pozycję zajmuje - opublikowany w 2011 r. przez Wydawnictwo W. - Komentarz do ustawy o kontroli skarbowej, którego jest nie tylko współautorem ale i redaktorem naczelnym. W ramach pracy w Stowarzyszeniu

Prawa [...] wygłosił szereg wykładów, w tym na temat kontroli skarbowej oraz dochodów nieujawnionych. Rada zauważyła także, że podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., K. K. wyjaśnił, że w swojej pracy od wielu lat zajmuje się podatkami, w tym związanymi z podatkiem dochodowym od osób fizycznych i prawnych. Wskazał też, że w Izbie Skarbowej koordynacja wszystkich spraw spoczywa na osobie zajmującej kierownicze stanowisko, wobec czego nie mógł przedstawić dokumentów samodzielnie sporządzonych, albowiem pełniona przez niego funkcja polega na analizie pracy pracowników, a ponadto na kierowaniu prowadzonymi postępowaniami w zakresie wyznaczania kierunków postępowania i weryfikacji prac podwładnych.

Rada podkreśliła również, że K. K. cieszy się nieposzlakowaną opinią oraz szacunkiem osób z nim współpracujących. Jak wynika z opinii na temat jego pracy - swoją postawą w wykonywaniu obowiązków służbowych oraz relacjach międzyludzkich zbudował naturalny autorytet. Jest osobą o wysokiej kulturze osobistej, która postępuje zgodnie z etyką zawodową. K. K. dał się poznać jako osoba kompetentna, dociekliwa, staranna w wykonywaniu swoich obowiązków oraz w pełni w nie zaangażowana. Kandydat ten posiada zdolności interpersonalne oraz umiejętność radzenia sobie w sytuacjach trudnych i stresowych. Przy wykonywaniu obowiązków wykazuje on dbałość o przedstawianie wiarygodnych danych, faktów i informacji, po wnikliwym rozpoznaniu sytuacji z wykorzystaniem dostępnych źródeł. Nie unika podejmowania decyzji w złożonych i trudnych sprawach. Przyjmuje odpowiedzialność za skutki podjętych decyzji.

Rada wskazała, że życiorys zawodowy i naukowy oraz cechy jakimi wyróżnia się K. K. zadecydowały o jego wyborze na stanowisko objęte niniejszym postępowaniem konkursowym. Jego kwalifikacje, wiedzę i doświadczenie w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzinach prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej potwierdzają dołączone do akt osobowych opinie i oceny zawodowe oraz jakość orzecznictwa podatkowego kierowanej przez niego komórki organizacyjnej. Od ponad 15 lat zatrudniony jest w Izbie Skarbowej w [...] na stanowiskach związanych ze stosowaniem prawa. W ramach wykonywanych obowiązków

zajmował się między innymi prowadzeniem postępowań podatkowych, w tym gromadzeniem materiału dowodowego, ustalaniem okoliczności faktycznych sprawy, przeprowadzaniem czynności procesowych, a ponadto przygotowywaniem projektów pism lub rozstrzygnięć. Na wagę zasługuje również fakt, że K. K. godzi umiejętnie pracę zawodową pracą dydaktyczną na uczelniach wyższych, ukończył studia podyplomowe oraz ma otwarty przewód doktorski.

Kandydatura R. P. także została oceniona przez Krajową Radę Sądownictwa pozytywnie, aczkolwiek nie w tak wysokim stopniu jak kontrkandydata - K. K..

R. P. jest radcą prawnym o wieloletnim oświadczeniu, które zdobywał również w pracy członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...]. Kandydat ten legitymuje się również znacznym dorobkiem orzecznictwem poprzez orzekanie w sprawach administracyjnych w ramach spraw rozstrzyganych przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze z odwołań od decyzji organów gminy, powiatu i województwa. Wielokrotnie występował jako pełnomocnik stron w postępowaniach przed wojewódzkimi sądami administracyjnymi, Naczelnym Sądem Administracyjnym oraz sądami powszechnymi i innymi organami Państwa.

Posiadanie wyróżniającego i wysokiego poziomu wiedzy, szczegółowo określonego w art. 6 § 1 ust. 6 p.u.s.a., jest kryterium o charakterze ocennym. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa to K. K. spełnia tę przesłankę w stopniu wyższym niż kontrkandydat, albowiem poza zdobywaniem wiedzy w swojej pracy zawodowej, uzupełnia ją poprzez systematyczne prowadzenie wykładów i ćwiczeń, poprzez przygotowanie rozprawy doktorskiej, która wymaga znacznego wkładu intelektualnego, a także poprzez uczestnictwo w kursach i szkoleniach, co świadczy o stałej chęci doskonalenia swoich umiejętności i kwalifikacji, a co jest jedną z niezbędnych cech w zawodzie sędziego. Doświadczenie zawodowe K. K. związane jest z zatrudnieniem na różnych stanowiskach w Izbie Skarbowej w [...]. Kandydat wykonując obowiązki służbowe w organach skarbowych stosował w praktyce regulacje zawarte w prawie podatkowym i procedurze administracyjnej, co korzystnie świadczy o kwalifikacjach zawodowych przez niego nabytych.

Krajowa Rada Sądownictwa wskazała ponadto na okoliczność, że wybrany do przedstawienia z wnioskiem kandydat uzyskał drugie, po R. P. poparcie środowiska sędziowskiego na Kolegium i Zgromadzeniu Ogólnym Sędziów

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., mimo że jest osobą spoza opiniującego środowiska.

Rada uwypukliła, że każde postępowanie nominacyjne stawia szczególne wymagania kandydatom do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. W postępowaniu konkursowym przed Radą stosowane są jednakowe wobec wszystkich kandydatów kryteria i procedury. Rada dokonując rozpoznania i oceny każdej ze zgłoszonych kandydatur ma na uwadze także przymioty wymagane do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, a które to - jak wynika z opinii na temat K. K. - wybrany kandydat posiada.

Te okoliczności spowodowały, że w trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa dniu 5 listopada 2013 r. na K. K. oddano 17 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się” - udzielając poparcie tej kandydaturze; na R. P. nie oddano głosów „za”, oddano 8 głosów „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się”, wobec czego kandydat nie uzyskał wymaganej względnej większości głosów.

W odwołaniu od tej uchwały R. P. zarzucił naruszenie:

1. art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. poprzez przyjęcie, iż kandydat którego postanowiono przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. przez fakt odbywania studiów doktoranckich posiada wyjątkowe kwalifikacje pozwalające na powołanie go na stanowisko sędziego mimo krótszego (w dacie rozpoczęcia postępowania konkursowego, o około 6 lat) okresu pozostawania w instytucji publicznej na stanowisku związanym ze stosowaniem prawa administracyjnego;

2. art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w związku z art. 32 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 60 Konstytucji RP przez:

- naruszenie zasady równego traktowania przez organ władzy publicznej wszystkich uczestników postępowania kwalifikacyjnego i ich dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach;
- sprzeczną z prawem, dowolną i niezgodną ze zgromadzonym materiałem dowodowym ocenę skarżącego jako kandydata na wolne stanowisko

sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., z pominięciem rzetelnej oceny jego kwalifikacji;

- podjęcie uchwały w oparciu o pozaustawowe kryteria doboru kandydatów i oparcie jej o ustalenia sprzeczne ze zgromadzonym materiałem lub też nie znajdujących oparcia w tym materiale;

- pominięcie bez podania i wyjaśnienia motywów takiej decyzji, korzystnych dla skarżącego opinii i rekomendacji zawartych w: analizie sporządzonej przez sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego K. W., prezentacji Zgromadzeniu Ogólnemu Sędziów WSA w G. sylwetki skarżącego przez sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego P. D. oraz opinii Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. - sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego R. M., jak i rekomendacji zawartej w opinii Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...] i opinii innych (wcześniejszych) pracodawców skarżącego, a także i tej okoliczności, że Prezydent RP w uznaniu szczególnych zasług skarżącego (w tym dla jego wieloletniej pracy orzeczniczej w zakresie szeroko rozumianego prawa administracyjnego) we wrześniu 2010 r. odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski;

- pominięcie bez podania motywów takiej decyzji, korzystnych dla skarżącego opinii Kolegium Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. oraz oceny dokonanej przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów tego Sądu, a w szczególności pozostawienie bez jakiejkolwiek analizy przyczyn motywujących te organy sądu do wyróżnienia skarżącego wobec pozostałych kandydatów;

- pominięcie bez podania motywów takiej decyzji, opiniujących kontrkandydata stanowisk sędziów wizytatorów, zastrzeżeń zgłoszonych wobec jego kandydatury przez Kolegium i Zgromadzenie Ogólne Sędziów oraz Prezesa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. - którzy to wszyscy kwestionowali wyjątkowość jego kwalifikacji w zakresie znajomości przez niego prawa administracyjnego (nakaz rozważenia ww. opinii został wprost zawarty w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III KRS 199/13, a przez to że został pominięty należy uznać, że wyrok Sądu Najwyższego nie został wykonany);

- pominięcie bez uzasadnienia tej okoliczności, że Rada (w innym postępowaniu kwalifikacyjnym) podejmując w dniu 4 grudnia 2012 r. uchwałę nr [...]

o przedstawieniu Prezydentowi RP wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. Pana P. B. (a tym samym odrzucając wówczas kandydaturę K. K.) nie dostrzegając szczególnych kwalifikacji tego ostatniego (mimo, że wówczas również był on doktorantem oraz autorem publikacji z zakresu prawa podatkowego), nawet w zestawieniu z kandydatem, który wówczas (jako sędzia sądu powszechnego) nie posiadał większego doświadczenia w stosowaniu prawa administracyjnego.

Odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości i przekazania Radzie do ponownego rozpoznania sprawy przedstawienia wniosku do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., złożonego przez skarżącego oraz o przyjęcie niniejszego odwołania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt. 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS.

W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że w ramach ponownego rozpatrzenia sprawy przez Radę, wystąpiono do K. K. o przedstawienie informacji, czy obronił on pracę doktorską (o której wspominał na wcześniejszym etapie postępowania kwalifikacyjnego) i ewentualnie kiedy miało to miejsce. Występując tylko do K. K. o dodatkowe informacje mające rzekomo świadczyć o jego szczególnych kwalifikacjach, zdaniem skarżącego naruszono konstytucyjną zasadę równości. W tym samym czasie gdy pozwolono K. K. uzupełnić informacje dotyczące jego osoby, chociaż zdaniem skarżącego to, że jest on obecnie na studiach doktoranckich nie może być obecnie traktowane w kategoriach nadzwyczajnej okoliczności pozwalającej skrócić staż pracy wymagany do objęcia urzędu sędziego, z podobną inicjatywą nie wystąpiono wobec skarżącego, chociaż on tylko z tego tytułu, że jako radca prawny zobowiązany do ustawicznego kształcenia byłoby w stanie dowieść, że posiada szeroką wiedzę specjalistyczną (nie tylko w zakresie prawa podatkowego jak jego kontrkandydat) zdobywaną w praktycznym działaniu orzecznictwem organu administracji publicznej reprezentacjach przed sądami administracyjnymi i powszechnymi (w tym współpracy z Prokuraturą Generalną w reprezentacji Skarbu Państwa), ale także poprzez systematyczny udział w licznych kursach i szkoleniach, nie wspominając o doświadczeniu związanym z wieloletnim zarządzaniem jednym z największych samorządowych kolegiów odwoławczych w Polsce. Odwołujący się wskazał, że

według Rady, kontrkandydat skarżącego nie musiał przedkładać żadnych dokumentów samodzielnie przez niego sporządzonych w administracyjnej pracy orzeczniczej (choć jak wynika z opinii sędziego wizytatora takie dokumenty były szczątkowo przedłożone i wizytator złożył wobec nich zastrzeżenia), gdyż jako osoba zajmująca kierownicze stanowisko jego funkcja polegała na analizie pracy pracowników i ich weryfikacji. Wobec tego, zdaniem odwołującego się, również i jemu, poza wskazanymi wcześniej decyzjami administracyjnymi i postanowieniami wydanymi przez niego jako sprawozdawcę, czy tych w których uczestniczył jako przewodniczący składów orzekających, należało na zasadzie równego traktowania przypisać pracę jego podwładnych, nad którymi sprawuje bieżący, codzienny nadzór.

Skarżący podniósł także, że Rada podejmując uchwałę nie odniosła się merytorycznie do tego, czy i dlaczego rekomendowany przez Zespół członków Rady kandydat na stanowisko sędziowskie spełnia w rzeczywistości przesłanki określone w art. 6 § 1 pkt. 6 p.u.s.a. oraz ewentualnie dlaczego kierowane wobec niego zastrzeżenia i wątpliwości (pochodzące od sędziów i organów sądu, do którego aplikuje) nie zostały uwzględnione, a tym samym dlaczego pozostają one w tak zasadniczej sprzeczności z obecnym stanowiskiem Rady. Powyższa okoliczność była o tyle istotna, że ww. sędziowie i organy WSA w G. na wcześniejszych etapach postępowania konkursowego zgłaszali zastrzeżenia i wątpliwości wobec K. K., a takich wątpliwości nie było nigdy wobec skarżącego.

Odwołujący się dodał także, że powyższe wątpliwości i zastrzeżenia wobec K. K. były jednym z głównych elementów rozstrzygających o wyniku postępowania konkursowego, które zakończyło się podjęciem przez Radę uchwały nr [...] z dnia 4 grudnia 2012 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w G. – P. B.. W postępowaniu tym, postanowiono nie przedstawiać Prezydentowi RP wniosku o powołanie K. K. (wówczas również będącego doktorantem i autorem przywoływanych obecnie publikacji) na stanowisko sędziowskie (spośród 9 kandydatów ww. otrzymał w Radzie największą liczbę głosów „przeciw” - 13, przy 4 „wstrzymujących się” i 0 „za”). Odwołujący się zauważył, że K. K. przegrał postępowanie konkursowe

z kandydatem nie mającym większego doświadczenia w stosowaniu prawa administracyjnego i wówczas (tj. zaledwie rok temu) nie dostrzegano u niego żadnych szczególnych okoliczności pozwalających na powołanie go na urząd sędziego sądu administracyjnego). Wybrano natomiast wówczas kandydata legitymującego się odpowiednio długim okresem (wynikającym z art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a.) pozostawania na stanowisku prokuratora, a potem sędziego sądu powszechnego.

Odwołujący się wskazał nadto, że w jego przypadku pozytywne dla niego opinie przełożonych, rekomendacje udzielone przez: prof. dr hab. C. M. - Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w [...] (zarazem dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu [...]), sędziego NSA K. W. oraz stanowiska Kolegium WSA w G., Zgromadzenia Ogólnego Sędziów WSA w G., czy też Prezesa tego Sądu, jak również fakt „swoistej rekomendacji” jaką było odznaczenie go przez Prezydenta RP we wrześniu 2010 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski - nie zostały uwzględnione. Pominięto je, bądź zmarginalizowano bez podania przyczyny.

System konkursowy zmierzający do powołania do służby sędziowskiej, zdaniem skarżącego, powinien być oparty na rzetelnym porównaniu wszystkich kandydatów. W przedmiotowej sprawie tego zabrakło. K. K. wykonywał pracę w instytucji publicznej związanej ze stosowaniem prawa po ukończeniu wyższych studiów prawniczych zaledwie przez okres ok. 4 lat (liczonym do czasu rozpoczęcia postępowania kwalifikacyjnego). Rzetelnie dokumentowanym kwalifikacjom skarżącego, opiniom i rekomendacjom dotyczącym jego osoby (które generalnie pominięto w uchwale Rady) przeciwstawiono informacje i zapewnienia płynące z ustnego przekazu lub pisemnych wyjaśnień K. K. kierowanych do Zespołu członków KRS, który w dalszym działaniu je przyjął nie zważając na to, że sędziowie wizytatorzy w oparciu o przedłożone przez kandydata materiały pisemne kwestionowali przynajmniej częściowo spełnienie przez niego przesłanki określonej w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a., albo stwierdzali, że przedłożony przez kandydata materiał nie pozwala na jednoznaczne uznanie, że ta przesłanka jest spełniona. Zdaniem skarżącego, w sytuacji gdy z zestawienia będących w posiadaniu Rady dokumentów dotyczących osoby, którą w uchwale nr [...] postanowiono

przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziowskiego, z dokumentami dotyczącymi skarżącego wynika, że ten ostatni posiada większe doświadczenie zawodowe i to w szerokim stosowaniu prawa administracyjnego, trudne do zaakceptowania jest to, że o preferowaniu jednego lub drugiego kandydata może decydować jedynie krótkie ich wysłuchanie przez Zespół członków Rady, lub odebranie pisemnej informacji od jednego z uczestników o przebiegu jego pracy nad dysertacją doktorską i uczynienie z tej pracy wyjątkowej okoliczności, pozwalającej na odstąpienie wobec niego od wymogu posiadania 10 letniego stażu pracy w instytucjach publicznych na stanowisku związanym ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego. Taki stan rzeczy musi prowadzić do stwierdzenia, że w postępowaniach kwalifikacyjnych do pełnienia urzędu sędziego sądu administracyjnego istotniejszym jest samo rozpoczęcie studiów doktoranckich (czy też nawet posiadanie stopnia naukowego doktora nauk prawnych) niż wieloletnia praktyka zawodowa adwokata, radcy prawnego lub notariusza, czy też pozostawianie na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa - wobec których to osób bezwzględnie egzekwuje się posiadanie co najmniej 8-letniego stażu pracy na tych stanowiskach.

W odpowiedzi na odwołanie Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o jego oddalenie.

Zdaniem Rady podniesione przez skarżącego zarzuty, nie zasługują na uwzględnienie.

Pozbawione podstawy prawnej są zarzuty nieuwzględnienia przez Radę wysokich kwalifikacji zawodowych odwołującego się, które w jego ocenie przewyższają kwalifikacje zawodowe K. K.. Element ten, tak jak wszystkie inne, był brany pod uwagę w procedurze kwalifikacyjnej i sporządzaniu przez Zespół listy rekomendowanych. Skarżący - jak wynika z uzasadnienia odwołania - dowodzi, że elementem rozstrzygającym o kolejności na liście powinna być przede wszystkim ocena kwalifikacji kandydatów. Rada odwołała się jednak do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 sierpnia 2010 r. KRS 10/10 że: „(...) żadne z kryteriów nie ma charakteru decydującego, ani też nie jest konieczne

wymagane uszeregowanie kandydatów w oparciu o każde z nich. Decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów (...). Krajowa Rada Sądownictwa uczyniła zadość temu wymogowi, prezentując - w uzasadnieniu swojej uchwały kandydaturę K. K. oraz wskazując przesłanki mające najistotniejsze znaczenie przy ocenie kandydatów ubiegających się o stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w G..

Rozpatrując i oceniając kandydatury zgłoszone na wolne stanowisko sędziowskie w tym Sądzie, Rada dysponowała obszerną dokumentacją dotyczącą osób biorących udział w konkursie oraz stanowiskiem rekomendacyjnym Zespołu członków Rady, sporządzonym po zapoznaniu się z tą dokumentacją. Oczywiście uzasadnienie uchwały, nie może stanowić powtórzenia treści całego, zgromadzonego w sprawie materiału sprawy. Krajowa Rada Sądownictwa, z uwagi na cel jaki ma spełniać uzasadnienie uchwały, nie ma możliwości szczegółowego omawiania wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach osobowych kandydatów, co nie oznacza wcale, że dokumenty takie są pomijane w pracy Zespołu, jak i przy podejmowaniu uchwał. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały jednoznacznie wynika tryb procedowania przez Radę oraz to, że Rada rozpatrując kandydatury na wakujące stanowisko sędziowskie wzięła pod uwagę wszystkie okoliczności dotyczące uczestników postępowania, rzutujące na ocenę ich predyspozycji do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Rada, kierując się interesem wymiaru sprawiedliwości, przyjmuje w jawnym postępowaniu zespół mierników i ocen pozwalających - w drodze konfrontacji poszczególnych kandydatur - na wybór najlepszej spośród zgłoszonych w danej procedurze nominacyjnej.

Rada zauważyła również, że ustawa nie precyzuje pojęcia kwalifikacji kandydatów. Z pewnością kwalifikacji nie można utożsamiać tylko z wymogami stawianymi kandydatom w przepisach Prawa o ustroju sądów administracyjnych, gdyż te wyznaczają minimum standardów dla osoby ubiegającej się o stanowisko sędziego. Chodzi raczej o uwzględnienie w ocenie kandydatów - poza owym ustawowym minimum - dodatkowych elementów składających się na teoretyczne i praktyczne umiejętności potrzebne do wykonywania zawodu sędziego, jak wyniki ukończenia studiów i egzaminu zawodowego, uzyskane stopnie naukowe,

ukończone studia podyplomowe i szkolenia, reprezentowana w toku wykonywania dotychczasowej pracy i analizowana przez sędziów wizytatorów oraz przełożonych wiedza prawnicza, sposób organizowania pracy i wywiązywania się z obowiązków (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2013 r., III KRS 179/13). Rada podziela również zapatrywanie, że adwokat wykonujący zawód przez co najmniej 6 lat nie korzysta z domniemania wyższych kwalifikacji w porównaniu z asystentem sędziego (wyrok SN z 12 czerwca 2013 r., KRS 200/13). Analogicznie, w niniejszej sprawie, skarżący nie może podważać kwalifikacji merytorycznych wybranego kandydata, tylko dlatego, że okoliczności jakie zadecydowały o jego wyborze przybrały dla niego postać niekorzystną. Rada wprost wskazała w swoim uzasadnieniu, że K. K. posiada duże doświadczenie zawodowe i wiedzę specjalistyczną, wykazuje aktywność na stanowisku dydaktycznym, ukończył studia podyplomowe, kursy i szkolenia, a obecnie uczestniczy w Prawniczym Seminarium doktoranckim Akademii [...] w W. - w Kolegium Prawa Finansowego i Prawa Podatkowego, w ramach którego przygotowuje rozprawę doktorską w zakresie prawa podatkowego. Rada zwróciła także uwagę na poparcie udzielone wybranemu kandydatowi przez organy środowiska sędziowskiego. Jest ono nieco mniejsze niż w przypadku skarżącego, ale dowodzi tego, że K. K. choć jest osobą spoza opiniującego środowiska, to jednak został obdarzony przez nie zaufaniem. Rada dokonała analizy dotychczasowej drogi zawodowej obu kandydatów i uznała, że w procedurze do objęcia stanowiska sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w G., to K. K. jest najlepszym kandydatem. W uchwale teza ta została wykazana między innymi poprzez wskazanie kolejnych dotychczasowych miejsc pracy kandydata i zajmowanych przez niego stanowisk. Dlatego zdaniem Rady pozbawione są podstaw zarówno zarzuty, jak i argumentacja mająca uzasadniać naruszenie art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w zw. z art. 32 i art. 60 Konstytucji RP. Utrwalone i jednolite jest orzecznictwo Sądu Najwyższego wielokrotnie podkreślające, że kandydat na stanowisko sędziego nie ma roszczenia o nabór do służby lecz jedynie roszczenie o sprawiedliwe procedowanie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2009 r., III KRS 7/09). Dobrem chronionym przez powoływany w odwołaniu art. 60 Konstytucji RP jest transparentność i jawność reguł stosowanych przy określaniu wymagań

związanych z objęciem określonych funkcji oraz weryfikowalność stosowanych kryteriów do służby. Wymagania te zostały dochowane.

Co się tyczy zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 ustawy o KRS, Rada zauważyła, że zobowiązuje on ją, aby przed podjęciem uchwały w indywidualnych sprawach należących do jej kompetencji, wszechstronnie rozważyła sprawę na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeśli zostały złożone. Naruszenie tego przepisu polegać zatem może na pominięciu istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wynikających z owej dokumentacji lub wyjaśnień, albo dokonaniu ustaleń sprzecznych z tymże materiałem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2013 r., III KRS 179/13). W niniejszym postępowaniu sytuacja taka nie miała miejsca.

Według Rady chybione i pozbawione podstawy prawnej są także obszerne zarzuty skarżącego dotyczące ustalenia faktów i dokonanej w sprawie oceny dowodów. Konstytucyjną i ustawową kompetencją Krajowej Rady Sądownictwa jest dokonywanie oceny poszczególnych kandydatów, zgłaszających się do objęcia stanowiska sędziego. W przedmiotowej sprawie zachowane zostały wymagania proceduralne dotyczące toku postępowania, jak też przejrzystość i jawność zasad stosowanych w odniesieniu do obu kandydatów, przy określaniu wymagań związanych z objęciem funkcji sędziego. Zastosowane kryteria - szczegółowo przedstawione w uzasadnieniu uchwały - cechuje przejrzystość i weryfikowalność w aspekcie zgromadzonego materiału dowodowego. Skoro skarżący nie wykazał przekroczenia granic uznania, to odwoływanie się do art. 60 Konstytucji RP jest chybione, bowiem prawa zagwarantowane przez powołany artykuł mają w istocie co do zasady charakter proceduralny i wykluczający dowolność działania władzy publicznej. Wywody skarżącego mające ukazać sposób i poziom pełnienia przez niego obowiązków służbowych, opinię środowiska i katalog cech oraz przymiotów i walerów stanowią - w przeważającym zakresie - wyraz subiektywnych odczuć i poglądów bądź też wyraz niezadowolenia. Nie czynią jednakże uzasadnionym zarzut naruszenia art. 32 Konstytucji RP, wyrażający zasadę ogólną. Istotne w tym względzie okoliczności zostały - w niezbędnym zakresie - przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały. Skarżący nie wykazał aby mające zastosowanie w tym postępowaniu normy rangi ustawowej zostały naruszone.

Uzasadnienie zaskarżonej uchwały jednoznacznie wyklucza posługiwanie się przez Radę zróżnicowanymi bądź niedozwolonymi kryteriami oceny. Jednocześnie decyzja Rady nie może być interpretowana - co zostało podkreślone w uzasadnieniu uchwały - jako pominięcie lub też brak uznania dla dotychczasowego dorobku zawodowego R. P., jego stażu pracy, posiadanego doświadczenia zawodowego, opinii służbowych i wizytacyjnych potwierdzających jego kwalifikacje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS do kompetencji Rady należy rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz przedstawianie Prezydentowi RP wniosków o powołanie sędziów w tych sądach.

W sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone (art. 33 ust. 1 ustawy o KRS). Jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, listę rekomendowanych kandydatów opracowuje zespół (art. 35 ust. 1 ustawy o KRS). Przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia: 1) doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia; 2) opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów (art. 35 ust. 2 ustawy o KRS). Jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, Rada rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie. W takim przypadku Rada podejmuje uchwałę obejmującą rozstrzygnięcia w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów (art. 37 ust. 1 ustawy o KRS).

Na podstawie art. 44 ust. 1 i 3 ustawy o KRS Sąd Najwyższy ocenia zgodność zaskarżonej uchwały z prawem, stosując przy tym przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej. Oceniając zgodność uchwały z prawem Sąd Najwyższy nie dokonuje ponownej oceny kandydatów do objęcia stanowiska sędziowskiego, lecz jedynie sprawdza, czy nastąpiło zarzucone w odwołaniu naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na jego wynik, w tym w szczególności, czy Rada stosowała właściwe kryteria oceny kandydatów i czy nie przekroczyła granic swobodnego uznania. Żadna z tych okoliczności nie zachodzi w rozpoznawanej sprawie.

W ocenie Sądu Najwyższego Rada procedowała prawidłowo, stosując kryteria oceny kandydata określone w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, a także nie naruszyła przepisów Konstytucji zakazujących dyskryminacji (art. 32) i gwarantujących dostęp do służby publicznej na jednakowych zasadach (art. 60) w demokratycznym państwie prawnym (art. 2). W odwołaniu skarżący przedstawił własną ocenę swej przydatności do pełnienia funkcji sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego i na jej podstawie stwierdził, że to on powinien być wybrany przez Radę, a nie K. K.. Wybór kandydata do objęcia stanowiska sędziego jest jednak konstytucyjną (art. 179) i ustawową (art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS) kompetencją Rady i także Sąd Najwyższy nie może go zakwestionować, gdy został dokonany z poszanowaniem wymagań przewidzianych prawem, co w ocenie Sądu Najwyższego miało miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy ocenił, że Krajowa Rada Sądownictwa podejmując zaskarżoną uchwałę nie naruszyła wskazanych przez skarżącego przepisów. W szczególności uzasadnienie uchwały przekonuje, że Rada przy ponownym rozpatrzeniu sprawy zastosowała się do wskazań Sądu Najwyższego zawartych w wyroku z dnia 5 czerwca 2013 r., III KRS 199/13. Z uzasadnienia tego wyroku wynika, że Sąd Najwyższy nie przyznaje sobie prawa do oceny, czy zachodzi wyjątkowy przypadek umożliwiający przedstawienie kandydata nieposiadającego pełnego stażu pracy określonego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. Przeciwnie, Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, że ocena ta należy wyłącznie do Rady. Ocenę tę musi jednak poprzedzać wykazane w uzasadnieniu rozstrzygnięcia Rady rozważenie tej okoliczności, czego brakowało w zakwestionowanym przez Sąd

Najwyższy postępowaniu poprzedzającym podjęcie uchylonej przez Sąd Najwyższy uchwały Rady nr [...]. W ocenie Sądu Najwyższego, to uchybienie Rady zostało usunięte przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zarówno w stanowisku Zespołu członków Rady jak i samej Rady zaznaczone jest wyraźnie, że rozpatrzono zachodzenie wyjątkowego przypadku umożliwiające przedstawienie do powołania na urząd sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego kandydata nieposiadającego pełnego stażu pracy określonego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. W ocenie Sądu Najwyższego analiza uzasadnienia zaskarżonej uchwały weryfikuje to pozytywnie. Rada wykazała, dlaczego jej zdaniem zachodzi taki wyjątkowy przypadek powołując się na czytelne, weryfikowalne i niedyskryminujące kryteria, w doborze których nie zostały przekroczone granice swobodnego uznania Rady. Kryteria te w całości wiążą się bowiem z oceną kwalifikacji kandydatów, która jak wypada przypomnieć, odgrywa szczególną rolę przy porównaniu przydatności do pełnienia urzędu sędziego przez poszczególnych kandydatów biorących udział w postępowaniu konkursowym (art. 35 ust. 2 ustawy o KRS). To, że podniesione przez Radę okoliczności nie stanowią, w ocenie skarżącego, wystarczającego powodu, dla którego to nie on, ale K. K. został przedstawiony z wnioskiem do Prezydenta RP o powołanie na urząd sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., nie implikuje oceny, że Rada podjęła tę decyzję z naruszeniem prawa.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.